

מסורת הש"ס

(א) וְלִפְעַם אֶחָד: (ב) לְפִי עַם־
(ג) וְלִפְעַם קֹדֶ: וְכֹחֵם פֶּדֶ:
(ד) לֵי־לֵוִי וְלֵוִי יִדְעֵה מִלְּחָמָה מִן־
כֹּה־יִיָּקָה: (ה) וְלִפְעַם מֵהָ־מֶ:
וְיִשְׂרָאֵל: (ו) וְלִפְעַם דָּבֶ־לֵוִי: (ז) לְפִי־
מֶ־טָוִי וְיִמָּחַ מִן־אֶ־חָד: (ח) וְיִקְרָא
(ט) לֵי־שֵׁם שֶׁ־יֵי וְיֵי שֶׁ־יֵי־
(כ) לֵי־וְיִשְׂרָאֵל מִמֶּנָּה מִן־
הַחֶמֶשׁ כֹּה־יִיָּקָה: (ל) לֵי־לֵוִי מִלְּחָמָה־

הגהות הב"ח

(א) נברא ת"ר פירשתי מנחה
של עשורונים וקבעתי
בכלי אחד ואני יודע:
(ב) רש"י ד"ה כי קא מספקא
וסי' דודאי נודע שלא:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

גם ימי חורבנות מנחה של
העולם וקבעתו: שיש
אלף וכו' ר"ב אה"ל סימן
שם חשע אלוים וכו'
ר"ב מה"מ סימן שם וכו'
גם ימי חורבנות יבין
חוט לעול וכו' ע"ב: ר"י
ר"ה ר"ש בן יהודה יבן
דמות הנה"מ ר"ה: ר"ה
דן כמספיק וכו' לעד
מנחת יחיד: בא"י ר"ה
חט מנחת עזרה
ואק"י ר"ה בן ששון
מאחר יבן ובאק"י ששון
ואק"י ר"ה בן ששון
ר"ה משה ששון ר"ה
ר"ה רבן סב"י ר"ה ד"י
משפירא ר"ה בן
לעזר בן הלל מייזי ששון
ששון בן מנא ואמר
כ"פ הן שדורה ר"ה
לחובות: ר"ה ר"ש בן
יהודה יבן ומנא יבן רלמא
היבן ריקנין רשאר
השקן אלף לחובות:

דברי עלי עשרון פרק

ת מלה (לעיל סג): מותר
מנחה הבאה ממנחה חלות
חלות ודקיקין וחלות בוללן
מחזירו לחלות וגבי כולה

[illegible]

לנדרתו יהא לנדריו והשאר נדבה הא לא קשיא דקביעות המצוות לערב חובה נדבה. הלכך מיימי ס' עשרות ויאמר כפי הנדרה: ומשני דקמ"ץ. שני קמ"ס: כל היכא דמטי ידיה דכהן השפא.

[illegible]

שלושה עשר מנחות קו.

רבי שטען בן יהודה. ואס תאמר מאי סלקא דעתך דמקשה דקאמרין דלי מחצה חלות ומחצה ריקין מותר השמן מתחזירו לחלות הא לא אשכחן כפ' ואלו מנחות (לעיל עה.) רבי שמעון דאית ליה האי סברה ומנא דמי דבטלי ריקין דשאר השמן האכל לכהנים וי"ל משום דרבנן דרבנן דפלגין

אבות ארזיקין ומרזיקין
י שמעון דאמר ^אאם
על שניהם יצא והא
מחצה חלות ומחצה
זון מחזירו לחלות אי
השמן נאכל לכהנים
יתניא רבי שמעון בן
שמעון ^במושרש כמין
לכהנים אמר ליה רב
איכא לספוקה במנחת
מתנדב אדם מנחת
מסתפק ליה (סימן)
ל"ג מקמצ"ה) באה
ציבור לא מסתפקא
ה באה בגלל עצמה
הסתפקא ליה רי הא

במותר להבנים חולין לעוה
קמפיני. ולא מיתומא
אלא כרבנן דאמרי לנחמה על ששים
עשרין ששים לוגין דאי כרבי אליעזר
כן יעקב דאמר אין לה אלא לוגה
ביה מיתבשרה כיון דאישכר חולין
סהי דהא אינה ראויה לבלל משום
דסוה ליה מישר שמה:

רבה אמר דבוליי עלמא וכו'. רבה גרסינן אף על פי שהוא
אמר רב חסדא דרבה משני לקמן
שינוא אחרינא:

דַּתְלִי ִּזְהָ בְּרַעַת בְּהֵן. וְאָפֶּ
עַל גַּב דִּנְהֶקוֹמֶן רַבָּה
(וְעַל דָּף כ"ד): לֵית לִיהּ לִאֲמִי
דְּעֵמָּה דִּסְכָּן תִּלְיֵא מִלְּמָה הִכָּא
מִלְּמָה: אֲפֹשֶׁר

עשרונים מאחר ועד ששים שהן תשעה אלפים ומאה י"ג אמר רב חסדא במותר להכניס חולין לעזרה קא להכניס חולין לעזרה ורבנן סברי מותר להכניס חולין לעזרה? אמר רב חסדא חולין לעזרה והכא במותר לערב רבנן סברי מותר לערב חובה בגדה ורבי אסור ליה אביי לרבא לרבנן דאמרי מותר לערב חובה מצים דקמיין והדר קמיין וקא קמיין מחובה אנדרבא "בדעת כהן דאמר כל היכא דמטיא ידא דכהן השתא חזרי היכי מקטר לקטר נדבה ברישא דחובה היכי מקטר ואחסרו להו שירים" ואמר מר שירים שחסרו בין קמצה וזין עליהן לקטר חובה ברישא דנדבה היכי מקטר לה ודקמא

מילתא היא ולא מני לאיתויי בכלי אחד פחות ממה שקבע בו: שדדמי יור לחובתי והשאר לנדבה: שני קמ"ס. חד לחובה וחד מן ראשון יאה חובה וכל היכא דמעו ידיה בקומץ אחרון תהא נדבה: דלמא

[illegible]

עין משפט
גר מצוה

ו א מ"י פ"ד מהלכות
משה"ק הלכה א:
ו ב מ"י סס פ"ד הלכה ח
וע"ש כ"ח:
ח ג מ"י פ"ג מהלכות שחיטה
הלכה ג ופ"א מהלכות
מחוסרי כשרה הלכה ז:

רבינו גרשום

על ריקקין וברוקלין אהלה
דא קימין ב' קספין: איל
דאי עמץ למקצן מחלות
להחיותו ריקקין וברוקלין
זשטען
ליה ליה סעקען ברייחא
אמר דואי היא עני
דנדר
מחלה ורומחצת ריקקין
דאס ויהל חרד וכו'
קמץ ויהל חרד מאחר
שנדרן אור אלמא דויכל
למקצן מחלות ריקקין
וברוקלין מחלות: ווא איהא
מחור נגד דארייז בריקא
דעילד דשכספא ליה
ריקקין וברוקלין
והצי לוי לריקקין וזהל
סעקין מילה ריקקין
אז טעקען דאס משיח
דכארייז מישחן כפין ב'
ויז ומחור השחן שחחיד
מחצו לוג לוי ריקקין
אז מחור מחוריו מחלה
והטחא ב' קספא ליה
אמר ריקקין איר א'
מחלה ורומחצת ריקקין
אמר ריב עניד מחוריו
מחור נגד שבע מחלות
מחלות לארץ משיח
ריקקין דא מחלה מחלה
ורומחצת ריקקין אמר ציין
להחיותו מחורת מחלות.
א' וכלו ריקקין איר
מחור השחן נאכל להכינים
דלארץ מישחין מחלה
נאכל להכינים. והטחא א'
אז נאכל להכינים
מחלה מחלות ורומחצת ריקקין
אמר צרייז להחיותו מחלות
לא למעלה להכינים: איל

[illegible]